

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

מקוה ישראל ה'

חלק ד

סיפורי מעשיות בענין טהרת המקוה

אור הזוהר 233 * אב תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

לשלם לו כל חודש סכום כסף ויתן לו מפתח בזמן שרוצה, ולא רצה הממונה להסכים כלל.

וכאשר ראה הסבא קדישא שאין שום עצה עמו בא אליו בלשון תקיפה, ואמר לו **תדע שיש לי סוד גדול לגלות לך שיצא לך ממנו תועלת גדולה**, אבל אני מבקש ממך שתתן לי הבטחה בתקיעת כף שלא תגלה הסוד לשום אדם בעודך חי, ומיד נתן לו תקיעת כף, ואז אמר לו הסבא קדישא תדע לך: שאילו רציתי להעניש אותך על שאתה מונע אותי מן הטבילה הייתי ברגע אחד הופך אותך לגל עצמות, אבל אין ברצוני להזיק לך, לכן אני מציע לך שאני אעשה לך טובה גדולה תמורת הסכמתך להניח לי לטבול בכל עת, ושלא תגלה לאיש על זה, והטובה היא שאתה יש לך בת אשר כבר באה בשנים שהיא עיוורת בעיניה מזה כמה שנים, ואין איש שירצה לקחתה לאשה, אני אתפלל עליה להשם יתברך במקוה אחרי הטבילה והשם יתברך יפתח לה עיניה באותה הלילה, ולמחרת תקום משינתה כמו חסרת דעת ורוקדת מרוב שמחתה ותנשק ידך ויד אמה ויד כל בני הבית, ותאמר לך שאינה יודעת איך פתאום נפתחו עיניה וחזרה לה ראייתה כימי קדם, וכאשר שמע הממונה את דבריו לא האמין להם כלל, אך אמר מה אני מפסיד אנסה דבריו ואראה, ויתן את המפתח להסבא קדישא.

ובא נעשה רעש גדול בבית הממונה על המקוה, כי התקיימו כל דברי הסבא קדישא, והתאספו כל בני העיר לחזות בנס הזה שהנערה הלכה לישון כשהיא עיוורת והתעוררה כשהיא בריאה ורואה כאחד האדם, והודו לה' על חסדו ועל נסיו ונפלאותיו לבני אדם, אך לא היה יודע שום אדם שהסבא קדישא הוא שהתפלל עליה להשם יתברך לפקוח עיניה, כי הממונה שמר על הסוד כמו שהבטיח לסבא קדישא.

בא אחרי כשנה חלה הממונה הזה מחלה גדולה לעת זקנתו וראה שהוא הולך למות, שלח לכל גדולי העיר וגילה להם את הסוד והזהירם אזהרה חמורה שלא יוסיפו להשתמש באותו שמש כמו משרת כי הוא אדם צדיק וקדוש, ויספר להם את כל המעשה של בתו, ואחר כך מת הממונה.

ומא היה הסבא קדישא מפורסם מאד בעירו שהוא צדיק קדוש ובעל נסים ונפלאות, והיו באים אליו מכל

שני תרנגולים שטים על פני המים

פעם אחת בעת שהיה הסבא קדישא במקוה, והיה בירדו לתוך המים לטבול שמה כדרכו, והנה ראה שני תרנגולים שטים על פני המים, והיה בעיני האנשים אשר היו עמו פליאה נשגבה, כי אין דרך התרנגולים לשוט על פני המים, וגם לא נראו טרם ירדו לתוך המים, אבל הסבא קדישא לא עשה אז שום שהיות רק טבל תיכף, וכאשר טבל, תיכף נעלמו מהמים ולא נראו עוד, האנשים ההם בראותם כל אלה נשתוממו מאד מהמראה, שראו כי לא דבר ריק הוא, וכאשר לבש הסבא קדישא את בגדיו, אמר להאנשים שהיו עמו שיש לו ניסים שטבל את עצמו תיכף ולא עשה שום שהיות כלל, כי באם היה שוהה מי יודע מה היה עמו.

(נפלאות הסבא קדישא מראדשיץ)

מורנו הרב נחמן מברסלב היה מתענה משבת לשבת

הרב הקדוש מורנו הרב נחמן מברסלב זכותו יגן עלינו היה מתענה משבת לשבת ופעמים היה מסוכן עד מאוד אף על פי כן אחר התענית משבת לשבת ביום שישי, היה הולך למרחץ, ושם היה מקוה קרה מאוד מאוד, והלך לטבול, ועמד בתוך המקוה זמן רב מאוד מאוד בערך שתי שעות רצופים, ואשר אפילו בריא לא היה יכול לטבול זאת. (שיחות הר"ן)

יש לי סוד גדול לגלות לך שיצא לך ממנו תועלת גדולה

מורנו הסבא קדישא משפאלי זכרוננו צדיק וקדוש לברכה כמה סיבות עשה לו השם יתברך כדי שילך לעיר זלאטאפאלי להיות שמש, ולא הכירו אנשי העיר את גודל קדושת הרב עד אחר מעשה זה, שהיה מנהגו של הסבא קדישא לעשות טבילה בכל לילה בחצות, ואפילו בימות החורף והשלג היה טובל, ואחר כך אומר תיקון חצות, אבל היה מסתיר את טבילתו מעיני אנשי העיר.

פעם הרגיש בו הממונה על בית הטבילה ויכעס עליו מאד, ויאמר לו אם עוד פעם תעשה מעשה הבלים כזה אכה אותך, כי היה חושב שרק הנשים טובלות, ואיך הוא גבר וטובל, ובפרט בלילות הקרות והשלג, וכאשר הרגיש בו שרוצה ליכנס לבית הטבילה היה מגרש אותו, ולא רצה הסבא קדישא להתקוטט עמו, אלא היה מבקש ממנו בלשון רכה לעשות עמו חסד להניחו לטבול, וכאשר לא הסכים הציע לו לשלם לו כל חודש סכום חסד ויתן לו לטבול, וכאשר לא הסכים הציע לו

בימי החורף והמים נקרשו מהקור החזק ויגברו עליו הקור, ויצב כמו נד נוזלים עד רבע אמה ויותר, סר זועף, חזר הצדיק משם לביתו, וכל יום השבת ראינו אשר פניו נשתנה עליו מהצער, במוצאי שבת אחר התפלה תיכף עשה הבדלה, כאשר כלה להבדיל רץ כצבי להמעין הזה, והכה את הבור ביום השלג ירד וטבל, עלה ונסתפג, עשינו לו שמה מדורה קטנה להתחמם כנגדה, סמר שערות ראשינו כאשר ראינו יורד לתוך המעין הזה אשר אין כח אנוש רק עבודתו ואהבתו לקונו הן המה הגבירו על הטבע, עד כאן.

(פני ארי', דף ט')

קבלה מהבעל שם טוב שטבילה אחת במקוה לא יזיק

הי"ה לו לזקינתי הרב הקדוש רבי ברוך אב בית דין דקהלת גריבוב ורב הצעיר בצאנז זכרונו צדיק לברכה ה' ינקום דמם ימי טהרה יתירה, כמו שסיפרה הרבנית עלי' השלום שבעיירה זמיגראד היתה המקוה מחוץ לעיר והיה קשה מאוד לילך עד המקוה, וגם המקוה בעצמה היתה אפלה ועמוקה הרבה בארץ, ואף על פי כן לא וויתר הרב הקדוש מגריבוב זכרונו צדיק לברכה מליך למקוה עד שנחלה מאוד, והרבנית ביקשה ממנו שלא ילך למקוה עד שיתרפא, והוא באחת שלא יכול לוותר על זה, עד שביקשה מאביה הרב הקדוש מזמיגראד זכרונו צדיק לברכה שיבקש מחתנו שלא ילך עד שיתרפא וביקש ממנו, אבל הוא באחת שרוצה לילך, מה עשה שלח מכתב לזקיני הרב הקדוש מהרא"ל אב בית דין דקהלה צאנז זכרונו צדיק וקדוש לברכה שהוא ישלח מכתב לנכדו ולבקש ממנו שלא ילך למקוה, אבל מה מפליא היתה כשבא מכתב בחזרה ונאמר שם, שיש לו בקבלה מהבעל שם טוב שטבילה אחת במקוה לא יזיק, כה חי בקדושה יתירה.

(בית היין, עמוד קנ"ד)

אינו מזכיר שם הצדיק מפני שלא היה במקוה

וי"ב [הרב הקדוש רבי נפתלי ממעליץ זכותו יגן עלינו] היה אדוק באמונה נפלאה בתלמידי הבעל שם טוב ובספריהם הקדושים, וכשהיה מזכירם עשה זאת באימה וביראה ברתת ובזיע, ועד כדי כך גדלה יראת הצדיקים אצלו, כי פעם אחת היה חולה בחג השבועות ונבצר ממנו לטבול במקוה, וכשאמר דברי תורה על השלחן הטהור, והזכיר בדבריו דבר תורה מהרב הקדוש הרבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו, קרא אותו, זקיני הקדוש שדר בליזענסק, מבלי להזכיר את שמו, ואמר אל תתמהו שאיני מזכירי בשמו כדרכי תמיד, כי מאחר שלא הייתי היום במקוה, איני יכול להעלות את שמו הקדוש על דת שפתי.

(בית היין, עמוד פ"ה)

טבילה בחבית בשנות המלחמה

ואזכיר עוד מה שסיפר לנו [הרב הקדוש מראחוב זכרונו צדיק לברכה], שבערב ראש השנה של שנת תש"ד בעת היותו במחנה, ראה פתאום חבית גדולה מלאה מים (שהיה מוכן לעשיית צימענט) ויפן כה וכה וירא כי אין איש רואה וטבל עצמו לקראת יום הגדול והנורא, ושם נפשו בכפו, כל כך היה משתוקק לטבול את עצמו, אשריכם ישראל לפני מי ועל איזה אופן אתם מטהרין את עצמיכם.

(זבחי שלמה, בהקדמה)

הערים לחלות פניו להתפלל בעדם ולהצילם מכל מיני צרות וגזירות, זכותו יגן עלינו אמן.

(מעשה חושב, פרשת ויגש)

הי"ה הקדוש ר' נתן זכרונו צדיק וקדוש לברכה מטשערווין היה דרכו לטבול בנהר שבסביבתו גם בימות החורף בעת הקור הגדול, ושיבר את הקרח שהיה על פני המים וירד לטבול, ומנהגו היה גם לישב שם על הקרח ולחתוך את הצפרנים, ושסיפרו מזה להשר של המקום ההוא (הנקרא פריץ) נתפעל מזה מאד וצוה לסדר משלו מקום מקוה עבורו שלא יסכן את עצמו בזה.

(מעין גנים)

קיבל על עצמו טבילת הטהרה וכן עשה ונתרפא

ש"א הקהילה בימיו של המהר"ם פאדוה זכרונו צדיק לברכה, היה יהודי ירא שמים ובעל צדקה, אך תמיד היה לועג לטבילות הטהרה של המקובלים, וסירב לבנות בכספי קופת הקהל מקוה חדש עבור בני פדובה, והנה חלה פתאום באיבוד כח הזכרון, ובעת המהר"ם הובילוהו לקראקא לרבי אליהו בעל שם, רבי אליהו אמר לו כי יקבל על עצמו טבילת הטהרה וכן עשה ונתרפא.

(מעין גנים)

המהר"ם הקפיד על חתנו שלא הלך למקוה בשב"ק

ס"ט לי כבוד קדושת אדוני אבי מורי ורבי זכרונו צדיק לברכה, מה שאירע לו עם חותנו הגאון זכרונו צדיק לברכה איזה שבועות או איזה חדשים אחר חתונתו שהיה מיסב על שולחנו של חותנו הגאון [המהר"ם שי"ק] זכרונו צדיק לברכה, ראה שכבוד קדושתו חותנו לא מביט עליו בעין יפה כמו שיש לו עליו איזה טינא חס ושלום בלב, והיה לו מזה שברי לב ועגמת נפש עד למאוד, ולא היה לו עוז בנפשו לשאול על זה מחותנו הגאון זכרונו צדיק לברכה, וככה עברו איזה שבועות או איזה חדשים עד שלא היה יכול להתאפק עוד, ושאל על זה מחותנו הגאון זכרונו צדיק לברכה, מדוע ולמה מביט עליו כל כך לא בעין יפה כמו בתחילה אחר חתונתו, והשיב כן שיש עליו תרעומת גדול שדקדק עליו וראה שאף פעם אחת לא היה במקוה בשבת קודש, היתכן, ואז עבר עליו צחוק קל על שפתיו ואמר שאף פעם לא החסיר מליך לטבול ביום שבת קודש, רק שהיה בטעות, בחשבו שכבוד קדושת חותנו הגאון זכרונו צדיק לברכה מקפיד שלא לילך למקוה ביום שבת קודש מטעם חשש סחיטה וכדומה, על כן הצניע זאת מחותנו הגאון זכרונו צדיק לברכה והלך באופן שלא יתוודע מזה לחותנו הגאון זכרונו צדיק לברכה, ואז נחה דעתו הקדושה של כבוד קדושת חותנו הגאון זכרונו צדיק לברכה, והשיב לו "גייא גייא" הלא כבוד קדושת אדוננו מורנו ורבנו החתם סופר היה "א' גרויסער מקוה גייער". (הדרת קודש)

טבילה עד מסירות נפש

הגאון הצדיק החסיד מורנו הרב יעקב מאיר מייאלפאקא זכרונו צדיק לברכה מגדולי הפרושים בזמן הגאון ר' חיים מוולאזין זכרונו צדיק לברכה בכל שבת קודש היה הולך קודם אור היום למקוה בטרם יכיר איש את רעהו, ופעם אחת כאשר הלך בשבת קודש לרחוץ את בשרו שמה, שהיה